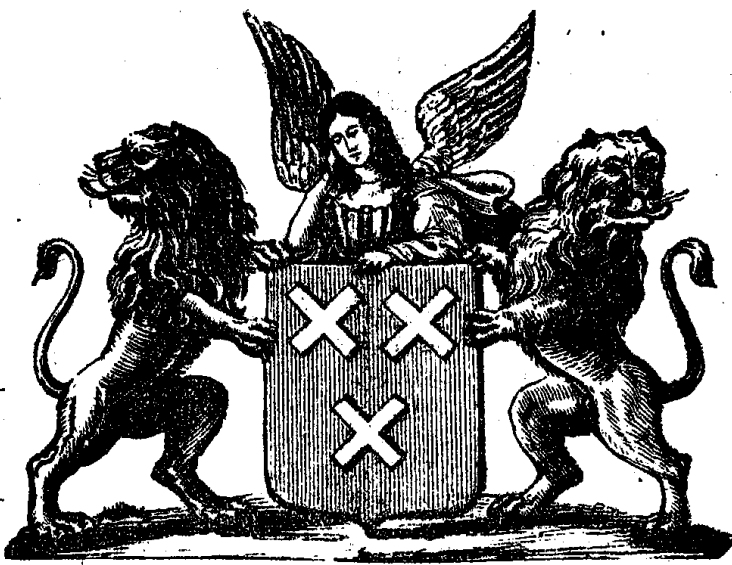

De Bredasche Courant verschijnt geregeld zes malen per week en is door het gehele Koninkrijk bij alle Postkantoren en voornaamste Boekhandelaren à f 2,— per maand franco per post verkrijgbaar.

De prijs der Advertentiën is 20 Cents per regel. Het Zegelregt à 35 Cents afzonderlijk voor elke plaatsing. Advertentiën van één tot vijf regels à f 1,—.

LAATSTE BERIGTEN VAN DONDERDAG AVOND.

PARIS, den 1sten Maart.

De *Moniteur* van heden behelst een decreet van het voorloopig gouvernement, waarbij het verklaart dat elk nieuw staatkundig stelsel zich moet resumeren in een nieuw stelsel van crediet en van belastingen; dat het stelsel van belasting der fransche republiek moet strekken tot eene billijke verdeling der openbare contributiën; dat zulks ten gevolge zal hebben de verbetering van den toestand des volks en de lasten te verminderen die den arbeid drukken; dat er thans belastingen zijn wier afschaffing regtmatig gevorderd wordt; dat een der eerste wetten, die aan de nationale vergadering zal worden aangeboden, zal zijn een nieuw budget, waarbij het voorloopig gouvernement zal voldoen aan de wenschen die het deelt, bepaaldelijk voor wat betreft de indirecte belastingen, het octrooi, het zegel der periodieke drukpers en alle andere belastingen die het onderhoud des volks drukken. Dit alles kon echter het voorloopig gouvernement niet beslissen; de afgevaardigden der natie moesten dat beslissen; bovendien herinnert het, dat de fransche republiek, schoon het zich schaamt over een gouvernement van verspillen en omkoop- ping, getrouw alle verbindtenissen wil houden; dat het, bij de onvermijdelijke voorbijgaande moeilijkheden van alle groote schokken, de grootste onvoorzigtigheid zou zijn de hulpbronnen der schatkist te verminderen, en het daarom besluit: 1) dat alle belastingen zullen blijven geheven worden; 2) dat de goede burgers worden aangemaand de betaling hunner belasting niet te vertragen; 3) dat het voorloopig gouvernement zich verbindt aan de nationale vergadering een budget aan te bieden, waarin zullen afgeschaft zijn het zegel op de periodieke drukpers, het octrooi, de belasting op het zout; en eene wet voor te dragen die periodiek het stelsel der indirecte belastingen zal wijzigen."

Een ander decreet luidt:

"Het voorloopig gouvernement, overwegende dat de gelijkheid een der drie groote beginselen van de fransche republiek is; dat het derhalve onmiddellijk moet worden toegepast, decreteert: Alle oude titels van adeldom zijn afgeschaft: de qualificatiën daaraan verbonden zijn verboden, zij kunnen in 't openbaar niet genomen, en in geene openbare acte gebruikt worden."

Bij een ander decreet wordt de municipale raad van Parijs ontbonden; bij een ander wordt het paleis van het kleine Luxemburg (vroeger door den kanselier *Pasquier* bewoond) ter beschikking gesteld van den president van het voorloopig gouvernement, den heer *Dupont de l'Eure*; bij een ander worden de onder de vroegere republiek gebruikelijke titels van divisie- en brigade-generaal in het leger hersteld. — De *marechal-de-camp Cavaignac*, de nieuwe gouverneur van Algerie, is tot divisie-generaal; de kolonel der kavallerie *Brice*, tot brigade-generaal verheven.

— In het *Memorial* van Rouaan leest men het volgende:

"Wij vernemen uit een geloofwaardige bron, dat verscheidene leden der koninklijke familie, op hunne vlucht, in deerniswaardigen toestand op het kasteel Eu aangekomen zijn. De hertogin van Orleans is er met hare beide kinderen aangekomen, zonder equipage, met slijk bedekt, naauwelijks gekleed. De bewaarder van het kasteel en zijne vrouw hebben haar de noodige kleeding en hulp verschaft.

"Het gerucht harer komst verspreidde zich weldra door de stad; de nationale garde heeft zich in massa naar het paleis begeven, alle uitgangen bewaakt, verklarende, wat er ook gebeuren mogt, hun post niet te willen verlaten tot dat de prinses in veiligheid was. Men weet dat het gerucht geloopt had dat zij door eene bende woestelingen vervolgd werd, die haar naar het leven stonden. Zij heeft zich vervolgens, vergezeld door een escorte nationale garde van Eu, te Treport ingescheept."

— De *Sud* van Marseille vermeldt, dat aldaar vrij ernstige onlusten hebben plaats gehad en er veel schade aangerigt is. Den volgenden dag waren de linietroepen onder de wapenen gekomen, en men hoopte dat zich de vorige tooneelen niet hernieuwen zouden.

— In den *Progressif Cauchois* leest men: Uit Rouaan verneemt men langs eenen indirecten weg eene zeer treurige tijding. Een hoop werklieden had zich meester gemaakt van twee stukken kanon en zoude die onder den tunnel van St. Catharina hebben losgebrand, die daarop was ingestort, verpletterende een goederenconvooi.

— Onder de voornamen personen, die tot het voorloopig gouvernement zijn toegetreden, noemt men den heer *Sauzet*, gewezen president van de kamer van gedeputeerden.

— Men zegt dat de heer *Rothschild* in de schatkist voor 41 millioenen schatkistbons, als waarborg voor de latere stortingen der jongste leening gedeponeerd heeft.

— Het getal gekwetsten in de hospitalen van Parijs beloopt 521.

— Het hof van Toulouse heeft, aangezien de advokaten der partijen niet verschijnen en den staat der gemoederen, een arrest genomen, waarbij de zaak van *Leotade* (proces *Combettes*) tot de volgende zitting wordt verdaagd.

— De stad Parijs krijgt weder haar gewoon voortkomen; de stratenmakers zijn overal werkzaam; andere werklieden doen alle sporen der baricaden enz. verdwijnen. De tuin der Tuileriën blijft gesloten; het paleis is ledig en verlaten.

ANTWERPEN, 2 MAART.

(Bijzondere Correspondentie.)

"Het gouvernement heeft de aanvraag om surceance der commerciële bank afgeslagen. Desniettemin was de beurs alhier veel geruster. Eenige stukken belgische rente zijn tot 80 pCt. verhandeld.

"Koning *Leopold* heeft zijne bijzondere kas ter beschikking der Belgische en Vlaamsche bank gesteld, ten einde de behoefte van handel en nijverheid ter hulp te komen.

"Gisteren werd het volgende te Brussel rondgedragen: Koning *Leopold* heeft in den raad van ministers verlangd, dat men hem behoorlijk inlichtte nopens de ware behoefte des lands; dat hij niet wilde dat er om zijnentwil bloed zou vergoten worden, en hij liever het land wilde verlaten, indien zulks voor het geluk van België gevorderd werd. De ministers hadden echter Z. M. volkomen gerustgesteld, hem verzekerd dat België niets liever verlangde, noch verlangen kon, dan voort-

durend onder zijne regering te blijven; waarop de koning geantwoord had: dan wil ik ook aan het hoofd der regering blijven, en zal tot het uiterste op mijn post blijven (*je resteraï jusqu'au dernier*).

"Voor het overige blijft het land zeer stil en rustig. Alle dagbladen, zoowel als alle partijen, vergeten hunne vroegere geschillen om gezamenlijk uit te roepen: *Nationaliteit, onafhankelijkheid, onzijdigheid.*"

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 1sten Maart.

Te Berlijn hebben de berigten uit Parijs eene groote ontsteltenis te weeg gebracht: Onmiddellijk na de ontvangst heeft de koning eenen ministerraad belegd, waarin hij zelf het voorzitterschap heeft bekleed; ook den volgenden dag heeft zoodanige raad plaats gehad, waarin zou besloten zijn om dadelijk militaire maatregelen te nemen, ten einde de verbreiding der fransche onlusten tot over de prussische grenzen op het krachtadigst tegen te gaan en toegerust te wezen tegen eene versterking van den vrede, welke het gevolg zou kunnen zijn van de gebeurtenissen te Parijs.

Alhier te Frankfort is ter beurze de neerslagtigheid zoo groot geweest dat aan geen handel is kunnen gedacht worden; men is zeer beducht voor eene terugwerking op Duitschland.

In Baden was men niet zonder zorg voor de versterking der rust.

— In Keulen en Koblenz worden krijgstoerustingten waargenomen. De oorlogs-reserve zal vrij waarschijnlijk worden opgeroepen. De telegrafen zijn gedurig in werking. Voor de vestingen Luxemburg en Saarlouis zijn de noodige maatregelen van voorzorg verordend.

— De *Deutsche Allgemeine Zeitung* behelst, onder dagteekening van den 21sten, een artikel, volgens hetwelk in Pruisen order zou gegeven zijn, om de Silesische en Pommersche armeekorpsen naar de Boheemsche grenzen te doen oprukken. Hierin wilde men de bevestiging zien van het gerucht wegens bijzondere overeenkomsten der drie Noordsche magten, voor de mogelijke gevolgen der gebeurtenissen in Italië, op grond waarvan Oostenrijk, in overeenstemming met Rusland en Pruisen, thans tot krachtdadige maatregelen in Lombardye zou overgaan. Daarentegen zouden er geruchten in omloop zijn van concessien, welke de Oostenrijksche regering besloten zou hebben aan de gezamenlijke standen der Monarchij te doen. In allen gevalle scheen het, dat Oostenrijk het plan had, aan zijne provinciën een zelfstandig bestuur te geven, gelijk dit in betrekking tot Italië, reeds door de instelling van eene bijzondere Lombardysche hofkanselarij geschied zou zijn.

NEDERLANDEN.

BREDÁ, den 3den Maart.

Bij besluit van den 1sten Maart 1848, n°. 2, zijn benoemd tot raadsheeren in het provinciaal gerechtshof in Utrecht: mr. *H. C. van Loenen*, thans directeur van politie te Utrecht, en mr. *C. J. de Jongh van Hedikhuizen*, thans regter in de arrondissements-regtbank te Utrecht.

— Uit 's Hage schrijft men:

"De kabinetsraad, die eergisteren gehouden werd, heeft van 11 uren des morgens tot des namiddags ten half 4 ure geduurd. HH. KK. HH. de Prinsen van Oranje en Frederik der Nederlanden hebben dien Raad wederom bijgewoond.

"Even als vorige dagen, is er ook heden kabinetsraad bij Z. M. gehouden, die door HH. KK. HH. de Prinsen van Oranje en Frederik der Nederlanden en door al de ministers werd bijgewoond."

Naar de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* berigt, zouden eerstdaags de verlofgangers van 1843 en 1844 worden opgeroepen.

— Te Amsterdam is ook gisteren geen beurs gehouden.

De Nederlandsche bank heeft gisteren den koers van het geld op beleening van fondsen en goederen, alsmede dien van het disconto voor wissels en promessen met 4 pCt. verhoogd.

— President en directeurs van de Nederlandsche Bank hebben aan de belanghebbenden herinnerd, dat er geene overschrijvingen van aandelen te hunnen overstaan zullen kunnen plaats hebben, van den 15 tot en met den 31 dezer maand.

— In een kort verloop van den Utrechtschen hoogleeraar *Vreede*, wordt de meening ontwikkeld, dat hoe wenschelijk ook eene doeltreffende verbetering onzer grondwettige instellingen moge zijn, het thans, bij de onheilspellende gebeurtenissen in Frankrijk, waarbij de rust der wereld wordt bedreigd, de tijd niet is, om daarover te beraadslagen.

— Uit Arnhem schrijft men van den 29sten Februarij: "Heden morgen is alhier uit Emmerik het berigt ontvangen, dat de ingezetenen zijn geprevenueerd dat binnen den loop van acht dagen aldaar inkwartiering zou plaats hebben. — Het Prussische gouvernement zou aldaar en in de omstreken eene geheele divisie als observatie-korps plaatsen en de grensvestingen sterker bemannen."

In de belgische bladen vindt men een korte schets van de mannen die tegenwoordig aan het hoofd der zaken in Frankrijk staan, afkomstig van iemand die met hen van nabij bekend was, waarbij gezegd bladen evenwel opmerken, dat zij niet de doctrines beoordeelen, maar slechts de personen schetsen.

De heer *Marrast*, gewezen redacteur der *Tribune*, was thans hoofd-redacteur van den *National*. Hij heeft verscheidene jaren in Engeland doorgebracht, na herhaaldelijk door het fransche gouvernement veroordeeld te zijn. Zijne in verschillende omstandigheden betoonde veerkracht, zijne hoedanigheden in het bijzondere leven, zijne uitgebreide kennis hadden hem sedert lang de achting en het vertrouwen zijner partij doen verwerven. In 1834 nam hij een krachtig aandeel aan de onlusten te Parijs, toen de opstandelingen zich in de straat St.-Mery verschanst hadden, en deed eene verzonnen telegraphische dépêche in de *Tribune* plaatsen, houdende dat te Lyon de republikeinen de overhand hadden, ten einde daardoor zijne partij aan te moedigen.

De heer *Flocon* is insgelijks een dagbladschrijver, eerst aan de redactie van den *Constitutionnel*, later aan de *Réforme*. Hij is een zeer hartstogtelijk mensch, lid van verscheiden republikeinsche vereenigingen, van de vrienden van het volk, van de regten van den mensch. Door zijne voortvarendheid en doorzigt beveelt hij zich bij zijne partij aan. — Nog geen twee maanden geleden hadden de *Réforme* en de *National* eene hevige polemiek, die in persoonlijke vete tusschen de heeren *Marrast* en *Flocon* scheen te ontaarden, zoodat de heer *Ledru Rollin* den twist moest bijleggen. De heer *Flocon* vertegenwoordigt eene fractie der verstaande republikeinen. *Marrast* is daarentegen aan het hoofd eener gematigder partij. Hij wil het jaar 1793 niet vernieuwen; *Flocon* wil bovenal de souvereiniteit van het volk door de ménigte.

De heeren *Marie*, *Crémieux*, *Garnier-Pages*, *Ledru-Rollin*, zijn genoeg bekend als leden van de kamer der gedeputeerden, waar zij echter niet onder de redenaars van den eersten rang behoorden, en namen slechts van verre aan de parlementaire discussiën deel.

De heer *Albert* is degen die het volk, de werklieden, in den boezem van het voorloopig gouvernement moet vertegenwoordigen. Hij is het jongste lid. De heer *Albert* is uit de volksklasse voortgekomen, maar heeft sedert lang de werkbuis afgelegd, zoo hij ze ooit gedragen heeft. Hij was aan het hoofd van een volksblad *l'Atelier*, is lid geweest van alle geheime genootschappen, heeft een grooten invloed op de volksklasse, en is gansch niet van kennis ontbloot.

De heer *Dupont*, de l'Eure, is zeer oud, misschien 80 jaren. Na kortstondig minister van justitie kort na de juli-dagen geweest te zijn, heeft hij zich van het gouvernement afgescheiden. Als vlag of leuze kon men onder de democraten en republikeinen onmogelijk iemand beter vinden. De heer *Dupont* was het oudste lid in de kamer der gedeputeerden.

De heer *Arago* is genoeg bekend als geleerde en redenaar in de kamer; maar men heeft het er nimmer voor gehouden dat hij de inzichten van een staatsman heeft. Zijne neiging tot nepotisme was nu reeds gebleken in de benoeming van den heer *Etienne Arago* tot directeur-generaal der posten, en *Emmanuel Arago*, met eene buitengewone zending belast.

De heer *Louis Blanc*, schoon advokaat, is meer bekend door zijne *Histoire de dix ans*, hij was ook begonnen aan eene geschiedenis van de revolutie.

De heer *Lamartine* staat ongetwijfeld in 't oog des volks het hoogst. Als dichter lang bewonderd, als redenaar boeiend en verblindend, als schrijver wegslepend. Zijne schitterende hoedanigheden bedekken voor het algemeen de onvolkomenheden van den staatsman. Steeds heeft hij zich door de indrukken van het oogenblik laten leiden. Zoo is hij legitimist, philippist geweest, voor dat hij republikein was; hij heeft zich voor het regentschap der hertogin van *Orleans* en daarna zich er weder tegen verklaard. Men vergeeft hem in Frankrijk zijne wispelturigheid van karakter te eerder, omdat die ook in den grond van het fransch karakter, ligt en zelfs in de gebeurtenissen die hebben plaats gehad. De heer *Lamartine* heeft gevoel voor al wat edel is, wat den menschelijken aard verheft; hij is hartstogtelijk ingenomen met de republikeinsche denkbeelden, omdat hij, de man meer van verbeelding dan van praktijk, aan het voldoende dier denkbeelden geloof om de menschen te verbeteren, bunne hartstogten te zuiveren. Onmogelijk kan hij lang met genoegen in de positie zijn waarin hij zich gesteld heeft. De tijd der illusie zal voorbijgaan en eene wezenlijkheid achterlaten, waarmede wij ons thans niet kunnen bezig houden.

De heer *Lamartine* moet, alleen omdat hij de roode vlag heeft doen verdwijnen, in 't algemeen de communisten tegen zich krijgen en een groot getal leden van de gewezen magtige sociëteit der regten van den mensch, welke te Parijs wel 30,000 aanhangers telde, die de opstandelingen der barricaden leverde.

De heer *Lamartine* vertegenwoordigt de ideale zijde der revolutie van 24 Februarij; de heer *Flocon* is de man die het verst wil gaan; de heer *Marrast* zal praktische denkbeelden zoeken te verwezenlijken. De vereeniging van de heeren *Marrast* en *Lamartine* zou kunnen opwegen tegen de stoffen van verdeeldheid die zich reeds in den boezem van dit gouvernement openbaren.

Men kan voor het tegenwoordige zeggen, dat de negen leden die het voorloopig gouvernement zamenstellen, den weg niet gaan als een eenig man.

LATERE BERIGTEN.

Vrijdag namiddag, vier uren.

BRUSSEL, den 2den Maart.

De kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren de beraadslaging voortgezet over de wet op de bedelaarsgestichten. — In den senaat is niets belangrijks voorgevallen.

Meest alle bankiers alhier hebben aangekondigd, dat zij als te voren de biljetten der Algemeene Maatschappij en der Belgische Bank weder in betaling zouden nemen.

— Een aantal Franschen, alhier woonachtig, heeft besloten, zich aanstaanden

Zaterdag te vereenigen, met oogmerk om een adres van toetreding tot het voorloopig gouvernement, dat zich den 24sten ingesteld heeft, op te maken. Eene deputatie moet dat stuk naar Parijs opzenden en aan het bewind aldaar het genoeg te kennen geven, 't welk de verklaring van het voorloopig gouvernement, dat het de onafhankelijkheid en nationaliteit van alle volken wil eerbiedigen, aan de Franschen, te Brussel verblijvende, heeft gedaan.

— Heden verbreidt zich hier het gerucht dat koning *Lodewijk Philips* gelukkig in Engeland aangekomen en gisteren te Londen gearriveerd is. — Volgens *l'Indépendance* zou hij Dingsdag morgen Eu verlaten hebben aan boord van eene sloomboot, die men onderstelde dat naar Southampton steevende.

De hertogin van *Montpensier* was reeds den 28sten te Londen aangekomen; te Abbeville was deze prinses herkend en had het grootste gevaar geloopt, daar zij door het graauw vervolgd werd; en alleen door den moed van een burger was ontkomen. Te Boulogne had zij zich naar Douvres ingescheept.

Ook de Prins van *Syracuse*, neef van de koningin der Franschen en broeder van den koning van Napels, was uit Parijs ontkomen, als boer verkleed, en te Londen aangekomen.

In de bijzondere parijssche correspondentie van den 29sten Februarij, voorkomende in *l'Indépendance Belge* van heden, leest men omtrent de gesteldheid van zaken onder anderen het volgende:

« Men kan zeggen dat de orde geheel hersteld is, zoo veel eendragt heerscht er onder alle klassen van burgers zonder onderscheid van gevoelens, om zich aan te sluiten aan het voorloopig gouvernement der republiek, en, door eene spoedige en krachtige uitvoering, groote en verstandige maatregelen die het als noodzakelijk heeft gedeceeteerd, te ondersteunen, ten einde een nieuwe en snelle voortgang gegeven worde aan alle takken van beheer 't zij te Parijs, 't zij in de ministeriën, 't zij in de departementen. Zoodoende was het voorloopig gouvernement reeds den 26 en 27sten zeker van de algemeene aankleving. Thans is die volkomen, en ik durf verzekeren dat er veel minder aarzeling is dan in 1830.

Rekent men de lieden niet die met de heeren *Guizot* en *Duchatel* de verantwoordelijkheid der gebeurtenissen op zich genomen hadden, die zich geïdentificeerd hadden met het stelsel van *Lodewijk Philips*, in één woord de voldane lieden der behoudende partij, zoo hebben alle overige zich geheel overgegeven of zonder moeite in dienst gesteld der republiek. In 1830 vroeg men, waar toch de royalisten gebleven waren; thans zou men kunnen vragen wat er van de behoudende partij geworden is.

De legitimistische partij, het aanzienlijkste, meest invloed hebbende en best gezetene gedeelte uitmakende van de groote grondbezitters, zij heeft zich met vreugde en zonder bijoormerken bij het voorloopig gouvernement aangesloten. 't Was voor haar bovendien eene schitterende weêrvergelding.

Volgens den briefschrijver hadden ook de groote financiers het regte begrip der beweging; en het gevoel der geestelijkheid was uit het antwoord van den pauselijke nuntius aan den minister van buitenlandsche zaken op te maken; dat wees reeds dadelijk den bisschoppen het gedrag dat zij zouden volgen.

— In een anderen brief uit Parijs van den 1sten dezer, in hetzelfde blad geplaatst, leest men:

« Er is hier slechts ééne stem: men moet het tegenwoordig gouvernement, namelijk het gematigste stelsel dat men in de tegenwoordige buitengewone omstandigheden zou kunnen vinden, handhaven en versterken. Dat gevoel verklaart, en komen wij er maar rond voor uit, regtvaardigt al de toetredingen die het voorloopig gouvernement geworden: ieder zegt dat buiten het tegenwoordig stelsel er niet dan regeringloosheid en wanorde zou zijn. — Twee communistische clubs gaan zich in permanentie stellen; de eene voorgezetene door *Cabet*, en de andere door *Blanqui*. De eene zal het communisme verlangen door den voortgang der denkbeelden; de tweede zal het onmiddellijk eischen. — Denkt men aan de middelen die *Blanqui* kan vereenigen om te slagen; dat zijne veerkracht zoo men zegt, door zijn lang verblijf in de gevangenis vriedubbel is, en daar er onbepaalde vrijheid van schrijven en van zich te verbinden bestaat; zal hij ongehinderd zijne verschrikkelijke beginselen kunnen ontwikkelen, en zal ze ontwikkelen ten aanhooren van duizende leeglopende en gewapende lieden! — 't Is dus een gevoel van behoud, die alle ordentlijke meeningen rondom het voorloopig gouvernement doen scharen en wij wenschen dat dit gevoel, door de vreemde gouvernementen getuigd, zoo spoedig mogelijk de erkenning der nieuwe instellingen, welke Frankrijk zich gegeven heeft, zal bewerken.

In deze zelfde briefwisseling wordt gezegd, dat; toen de eerste spraak liep van het regentschap des hertogs van *Nemours*, een algemeene afkeuring werd bemerkt. Wij willen den doof! riep men onder de menigte, den Prins bedoelende, wiens populariteit zoo groot was, dat ware hij te Parijs geweest de zaken gewis eenen anderen keer genomen hadden.

Le Siècle, thans een der organen van het nieuwe fransche gouvernement houdt het volgend artikel, ter geruststelling van alle belangen, en ook van de vreemde mogendheden:

« 't Is onze pligt de onrust te doen verdwijnen, door aan te toonen, dat zij ongegrond is. De revolutie verkeert heden niet in den toestand waarin zij zich in 1791 bevond. Zij heeft niet tegen het hof te worstelen; er is geen hof meer; zij heeft geene emigratie van den adel te duchten; alle edellieden zoowel als alle burgers en werklieden laten zich als nationale garden inschrijven. De geestelijkheid is haar niet vijandig; zij heeft hare medewerking in die van den Paus. Zij verontrust noch het godsdienstig geloof, noch den eigendom, noch de maatschappelijke beginselen. De priester weet dat hij uit zijne kerk niet zal verjaagd worden, noch de rijke van zijn kasteel, noch de oude adel uit zijn vaderland. — Daar zij geen weerstand zal ontmoeten, zal zij natuurlijk ook gematigd zijn.

« Buitenslands zal Engeland tegen ons eene worsteling niet weder willen beginnen, die hetzelfde zoo vele milliarden hebben gekost, en die Ierland zeer zou schokken.

« Pruisen, arbeidende aan zijne vrijheid, verplicht de Rijnprovinciën te bedaren en de provinciën te behouden die het met geweld van Polen afgescheiden heeft, zal er waarschijnlijk niet aan denken om ons aan te vallen.

« Oostenrijk verkeert thans in het grootste gevaar waarin het ooit verkeerd heeft, te midden van een vurigen kring, die Zwitserland, Lombardije, Gallicien en Bohemen rondom hetzelfde vormen, om van Hongarije niet eens te spreken.

« Alleen vermag Rusland niets, zijn oorlog in den Caucasus, de bewegingen in Polen, zijne oogmerken op Turkije, de openbare geest in Duitschland, zullen het van de gedachte afbrengen, om ons een oorlog aan te doen, zonder reden, doel en voordeel. De Czaar zal bovendien zonder al te veel gramstorigheid eene nieuwe revolutie vernemen, welke de legitimiteit wreekt van hetgeen hij de usurpatie van den tak van *Orleans* noemde.

Men heeft dus alle reden om de handhaving van den buitenlandschen vrede en de rust van binnenslands te hopen.

« Het ongeluk der republiek, vóór dat zij geproclameerd was, bestond daarin dat zij velen lieden vrees inboezemde; zij toone zich even edelmoedig als sterk; zij boezeme ontzag in, en zal dan voor goed bevestigd zijn.

Ter Londensche beurs van den 1sten Maart was er veel fluctuatie in den koers der gecons. die van 83½ tot 82½ gedaald zijn; Spanje 5 pCt. gesloten 13½; 3 pCt. 24; Ned. 2½ pCt. 44; 4 pCt. 78.